

DET TALTE ORD GÆLDER

UDENRIGSMINISTERIET

Åbent samråd: status for det diplomatiske spor i udleveringssagen mellem Danmark og Tyrkiet vedr. den mistænkte for attentatforsøget på Lars Hedegaard.

Der er tale om et åbent samråd i fælleskab med justitsministeren. [Udenrigsministeren indleder]

Samrådsspørgsmål B / URU:

”Vil udenrigsministeren og justitsministeren redegøre for status på udleveringen fra Tyrkiet til Danmark af den 26-årige mistænkte for attentatforsøget på Lars Hedegaard, samt for hvad regeringen agter at gøre, hvis det viser sig, at Tyrkiet har løsladt den mistænkte attentatmand.”

Tak fordi I er kommet i dag. Det er en vigtig sag vi skal drøfte, som også den store bevågenhed i pressen bevidner. Jeg vil gerne starte med at give ordet til justitsministeren med henblik på en gennemgang af udleveringssagens karakter, forløb og status. Jeg vil derefter vende tilbage med en orientering om de diplomatiske tiltag over for Tyrkiet, som Udenrigsministeriet allerede har iværksat i tæt koordination med Justitsministeriet.

For god ordens skyld vil jeg gerne bemærke, at ressortfordeling mellem Justits- og Udenrigsministeriet i udvekslingsager er klar. Selve

håndteringen af udleveringsanmodninger hører under Justitsministeriets område og foregår direkte mellem Justitsministeriet og de tyrkiske myndigheder.

Udenrigsministeriets rolle er primært at bistå Justitsministeriet, eksempelvis i forbindelse med overlevering af en sådan udleveringsanmodning til de rette myndigheder. Der er et godt samarbejde mellem Udenrigsministeriet og Justitsministeriet i disse sager.

[JMs indlæg]

Tak til justitsministeren for redegørelsen om udleveringssagens karakter, forløb og status. Lad mig starte med at fastslå, at også set fra Udenrigsministeriet har der været tale om et uacceptabelt forløb, som desværre stadig er præget af mangel på informationer fra tyrkisk side ligesom jeg forstår den vrede, der har været udtrykt både af Lars Hedegaard, i den danske offentlighed og her blandt samrådsmedlemmer. Derfor er jeg glad for at vi kan mødes i dag. Den fortsatte uvidenhed er uacceptabel og øger til den frustration, jeg tror vi alle føler.

I supplement til justitsministerens redegørelse, kan jeg for Udenrigsministeriets del oplyse, at jeg blev orienteret 8. oktober. Samme dag afleverede ambassaden i Ankara en formel note, hvori der anmodes om at få en officiel redegørelse hurtigst muligt om situationen vedr. den mistænkte tilsyneladende forsvinden.

Og da får sagen også betydning for Danmarks bilaterale forhold til Tyrkiet. Derfor orienterede jeg også så hurtigt som muligt de udenrigspolitiske ordførere, de fleste den 9. oktober.

Samtidig blev den tyrkiske ambassadør første gang indkaldt til møde i Udenrigsministeriet den 10. oktober, hvor også Justitsministeriet deltog. Her blev det understreget, at Danmark ser med stor alvor på denne sag, og at vi forventer at få en afklaring fra de tyrkiske myndigheder så hurtigt som muligt. Ambassaden rykkede igen de tyrkiske myndigheder den 13. oktober.

I mandags blev den tyrkiske ambassadør indkaldt til yderligere en samtale om udleveringssagen i Udenrigsministeriet, hvor Justitsministeriet igen deltog, og budskabet blev yderligere understreget. Som det også er fremgået i medierne, havde ambassadøren desværre ikke nyt at berette. Budskabet fra dansk side var derfor klart. Det var utilfredsstillende, at Danmark fortsat ikke modtog oplysninger, om hvorvidt forlydender om den pågældende persons frigivelse, var korrekte. Og hvis de var, en forklaring på den tyrkiske handling.

I tillæg til disse indledende diplomatiske skridt har det været vigtigt for mig hurtigst muligt også at følge på politisk overfor Tyrkiet for at sikre mig, at man på højt niveau i Ankara er bevidst om og forstår, hvor stor frustration og vrede, denne sag har skabt i Danmark. Derfor tog jeg i går initiativ til en samtale med min tyrkiske kollega, Çavuşoğlu [Tjavusoolu]. Jeg udtrykte min stærke bekymring over, at Danmark ikke var blevet orienteret om udviklingen i sagen. Var den mistænkte blevet løsladt uden vores vidende, var dette selvsagt uacceptabelt og at dette vil blive modtaget meget negativt i Danmark. Jeg udtrykte derfor et stærkt ønske

om, at få en afklaring under samtalen. Çavuşoğlu kunne over telefonen hverken be- eller afkræfte kræfte løsladelsen eller komme med detaljer, men foreslog i stedet, at vi sendte en embedsmandsdelegation til Ankara, hvor de vil kunne mødes med den tyrkiske efterretningstjeneste og repræsentanter fra det tyrkiske justitsministerium.

Det tilbud har regeringen tænkt sig at tage imod, og jeg forstår at Justitsministeriet vil sende en delegation så hurtigt som muligt.

Første prioritet er således at søge at få en afklaring på sagens forhold, vide hvad der er sket, og få en forklaring på, hvorfor det er sket. Vi ønsker ikke at spekulere eller drøfte hypotetiske spørgsmål. Når denne afklaring foreligger, kan vi så drøfte sagens substans, konkrete handlingers berettigelse og deres konsekvens. Det sidste er en drøftelse, jeg selvfølgelig vil rådføre mig om med Udenrigspolitisk Nævn, inden jeg lægger mig fast på nogen konklusion. Og både af den grund, og fordi der endnu ikke foreligger noget klart grundlag, synes jeg ikke det giver mening at gå detaljeret ind i eventuelle konsekvenser for det dansk-

tyrkiske forhold. Generelt kan jeg dog sige, at Danmark i sagens natur vil stille sig yderst kritisk over for, hvis det skulle vise sig, at fangen er løsladt. Det vil være et tillidsbrud, så meget desto mere som Tyrkiet er en nær samarbejdspartner, også når det handler om at forebygge og bekæmpe såkaldte "Foreign Fighters". Hvis de svar vi får fra tyrkisk side, ikke er tilstrækkelige eller tilfredsstillende i en dansk sammenhæng, skal dét formidles klart til Tyrkiet. Både bilateralt og i eventuelt relevante multilaterale samarbejdsfora for sagens substans, idet det samtidig vil være vigtigt at fortsætte dialogen med Tyrkiet for at undersøge, om der kan udvirkes yderligere tilkendegivelser og samarbejde i den konkrete sag.

Lad mig afslutningsvist igen slå fast, at vi her har at gøre med en sag, som helt naturligt har stor bevågenhed og betydning i Danmark. Forbrydelsen, der har ført til efterlysningen, arrestationen og udleveringsbegæringen, har rystet hele Danmark og frustrationen fuld forståelig, hvis den nu viser sig, at den formodende gerningsmand er på fri fod. Derfor vil jeg gøre alt, hvad der står i min magt for at få klare tyrkiske meldinger på, hvad der er sket i

denne sag, ligesom jeg løbende vil informere og rådføre mig tæt med Folketingets partier om vores bilaterale forhold til Tyrkiet.